

POPRAWKI 001-043

Poprawki złożyła Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdanie**Jessica Polfjärd****A9-0163/2022**

Wiążące roczne redukcje emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie (rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego)

Wniosek dotyczący rozporządzenia (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej **poziomów** sprzed epoki przemysłowej.

(1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej **poziomu** sprzed epoki przemysłowej, **kierując się m.in. zasadami sprawiedliwości i wspólnej, chociaż zróżnicowanej, odpowiedzialności oraz swoimi możliwościami. Przyjmując w listopadzie 2021 r. pakt klimatyczny z Glasgow, strony porozumienia paryskiego uznały, że ograniczenie**

wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C znacznie zmniejszy zagrożenia związane ze zmianą klimatu i jej skutki, i zobowiązały się, że do końca 2022 r. wyznaczą sobie ambitniejsze cele na rok 2030.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1a) Potrzeba podjęcia działań, aby ograniczyć poziom emisji, staje się coraz pilniejsza, co stwierdził Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) w najnowszych sprawozdaniach – z 7 sierpnia 2021 r. pt. „Climate change 2021: The Physical Science Basis” [„Zmiana klimatu 2021: uzasadnienie na gruncie nauk fizycznych”] oraz z 28 lutego 2022 r. pt. „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [„Zmiana klimatu 2022: skutki, przystosowanie się i podatność”]. IPCC z dużą pewnością stwierdził, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla dobrostanu ludzi i zdrowia naszej planety oraz że jakiegokolwiek dalsze opóźnienie wspólnych globalnych działań zapobiegawczych, które mają nam pomóc przystosować się do zmiany klimatu i złagodzić jej skutki, zaprzepaści krótkotrwałą i ulotną szansę, by zapewnić wszystkim dobrą przyszłość i wysoką jakość życia. IPCC przedstawia nowe szacunki prawdopodobieństwa, że w nadchodzących dziesięcioleciach przekroczymy poziom globalnego ocieplenia wynoszący 1,5 °C, i stwierdza, że jeżeli nie nastąpi natychmiastowa, szybka i zakrojona na szeroką skalę redukcja emisji gazów cieplarnianych, ograniczenie globalnego ocieplenia do poziomu zbliżonego do 1,5 °C lub nawet 2 °C będzie nieosiągalne. Unia powinna

zatem zająć się tą pilną kwestią przez intensywniejsze działania oraz zdobycie pozycji międzynarodowego lidera w walce ze zmianą klimatu.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna ***i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów.*** Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na ***kobiety i mężczyzn*** oraz ma szczególnie wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i ***sprzyjająca*** włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.

Poprawka

(3) Europejski Zielony Ład³¹ ***stanowi punkt wyjścia dla osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. oraz celu osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³¹.*** Łączy ***on*** w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii ***najpóźniej*** do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na ***osoby wszystkich płci*** oraz ma szczególnie wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne, ***osoby cierpiące z powodu ubóstwa energetycznego lub transportowego*** oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. ***Transformacja ma również różny wpływ na państwa członkowskie i regiony.*** Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i ***będzie sprzyjać*** włączeniu społecznemu, tak by

nikt nie był pozostał w tyle.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

31 Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

^{31a}Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3a) Aby ambitne cele klimatyczne określone w niniejszym rozporządzeniu były akceptowalne społecznie, powinny im towarzyszyć równoważne ambitne cele społeczne. Wyższy poziom ambicji wiąże się ze znacznymi zmianami w odnośnych sektorach, a zmiany te mogą mieć skutki społeczne i wpływ na rynek pracy. Zmienionym celom redukcji emisji muszą towarzyszyć odpowiednie środki finansowe i polityczne, aby można było zagwarantować osiągnięcie tych celów w sposób sprawiedliwy społecznie. Środki te mogą obejmować m.in. oceny wpływu na zatrudnienie, w których bada się wpływ na miejsca i warunki pracy zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, a także na przyznawanie zasobów krajowych i unijnych na finansowanie społecznych środków dostosowawczych i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, równouprawnienie płci, kształcenie ustawiczne, szkolenie zawodowe i ochronę socjalną, a także zapewnienie skutecznych rokowań zbiorowych. Ważne jest również, by zapewnić terminowe konsultacje

i skutecznie angażować krajowych partnerów społecznych w sektorach objętych art. 2 w opracowywanie i wdrażanie krajowych środków wykonawczych do niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 5

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3b) Przejście Unii na gospodarkę zgodną z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. może ponadto mieć szczególny wpływ na niektóre sektory gospodarki, a zwłaszcza będące w trudnej sytuacji mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w tych sektorach. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia ważne jest, aby państwa członkowskie stworzyły tym przedsiębiorstwom sprzyjające warunki do przechodzenia na praktyki, które wiążą się z mniejszymi emisjami gazów cieplarnianych i stopniowo prowadzą do zeroemisyjności.

Poprawka 6

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3c) Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Globalne Forum OECD ds. Środowiska stwierdziły, że zmiany środowiskowe mają specyficzny wpływ na każdą płć. Uwarunkowane płcią role sprawiają również, że osoby różnej płci w różny sposób reagują na skutki zmiany klimatu, co pogłębia nierówności między płciami.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie prawa o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5

Poprawka

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 („Europejskie prawa o klimacie”)³² Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce **najpóźniej** do 2050 r. **oraz cel osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie.** W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. **Rozporządzenie stanowi ponadto, że w trakcie realizacji tego celu należy priorytetowo traktować szybkie i przewidywalne redukcje emisji, a jednocześnie należy zwiększać pochłanianie emisji przez naturalne pochłaniacze. Wkład pochłaniania netto w osiągnięcie celu na rok 2030 ogranicza się do 225 mln ton ekwiwalentu CO₂, pozostałą część celu należy natomiast osiągnąć w drodze bezpośredniego ograniczenia emisji.**

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji **będzie dotyczył** również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴.

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu

Poprawka

(5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć **ustalony na poziomie krajowym** wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka

(7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji **może dotyczyć** również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴. **Jednak w ostatnich latach emisje z niektórych sektorów wzrosły lub utrzymały się na stałym poziomie.**

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także poczynione wysiłki.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9 a (nowy)

Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Poprawka

(9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, **już osiągnięte redukcje emisji**, specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także poczynione wysiłki.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Po 2030 r. zarówno Unia, jak i każde państwo członkowskie powinny osiągnąć unijny cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. z myślą o osiągnięciu ujemnych emisji w późniejszym okresie. Rozporządzenie (UE) 2018/842 powinno sprawić, że wszystkie państwa członkowskie ukierunkują się na konkretne ścieżki emisji oraz przyjmą konkretne długoterminowe strategie polityczne, które poprowadzą do osiągnięcia tego celu.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo **coraz bardziej** redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka

(10) Aby **zrealizować zobowiązania Unii w ramach porozumienia paryskiego** i osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o **co najmniej 55 %**, **wszystkie** sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmianę** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych **należy przeprowadzić przy użyciu** tej samej **metody**, którą zastosowano, gdy po raz

Poprawka

(11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmiana** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych **opiera się na** tej samej **metodzie**, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy

pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, *iw* ramach której krajowe wkłady **określano** z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, *i w* ramach której **określano** krajowe wkłady z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. **Rozkład celów państw członkowskich nie jest jednak zbieżny, co należy wziąć pod uwagę przy ocenie, jak cele krajowe przyczynią się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. w sposób sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów.** Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11a) W komunikacie Komisji z 14 października 2020 r. w sprawie strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu podkreślono, że metan jest silnym gazem cieplarnianym, który zajmuje drugie po dwutlenku węgla miejsce pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu. Na poziomie molekularnym metan oddziałuje silniej niż dwutlenek węgla. Chociaż w atmosferze metan utrzymuje się krócej niż dwutlenek węgla, ma znaczący wpływ na klimat. We wrześniu 2021 r. Unia Europejska i Stany Zjednoczone ogłosiły

globalne zobowiązanie w sprawie metanu, do którego to zobowiązania przystąpiło odtąd łącznie ponad 100 państw. Sygnatariusze zobowiązania dążą do osiągnięcia do 2030 r. wspólnego celu, jakim jest redukcja globalnego poziomu emisji metanu o co najmniej 30 % w stosunku do poziomu z 2020 r. oraz poprawa standardów sprawozdawczości. Metan, podtlenek azotu i tzw. fluorowane gazy cieplarniane stanowią łącznie ponad 20 % gazów cieplarnianych emitowanych w Unii. Mając na uwadze te zobowiązania oraz krótkotrwałość wielu z tych gazów cieplarnianych, należy określić unijny cel lub cele w odniesieniu do wszystkich emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ dla wszystkich sektorów.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie *również* może mieć wpływ na poziom emisji. *Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować roczne limity emisji.*

Poprawka

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, *którego celem jest zapewnienie ekologicznej odbudowy gospodarki, i* który potencjalnie może mieć *również* wpływ na poziom emisji. *Należy utrzymać stabilną, przewidywalną i ambitną ścieżkę regulacyjną w odniesieniu do emisji w ciągu bieżącej dekady, aby zapewnić zarówno niezbędne redukcje emisji, jak i bezpieczeństwo planowania.*

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14) W 2025 r. należy zatem zaktualizować roczne limity emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023.

skreśla się

Poprawka 17

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14a) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 należy nadać priorytet bezpośrednim redukcjom emisji, które – aby osiągnąć neutralność klimatyczną – trzeba będzie uzupełnić większym pochłanianiem CO₂. W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 uznaje się, że pochłaniacze dwutlenku węgla obejmują rozwiązania naturalne i technologiczne. Rolę rozwiązań technologicznych w usuwaniu dwutlenku węgla poruszono również w kilku sprawozdaniach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, w szczególności w uwagach III grupy roboczej do szóstego sprawozdania oceniającego. Należy wprowadzić unijny system certyfikacji dla bezpiecznego i trwałego usuwania dwutlenku węgla za pomocą rozwiązań technologicznych, który zapewni państwom członkowskim i podmiotom gospodarczym jasny obraz umożliwiający zwiększenie takiego usuwania. Po wprowadzenia takiego systemu certyfikacji można przeprowadzić analizę rozliczania pochłaniania emisji na mocy prawa Unii, a także zbadać, czy rozliczanie pochłaniania emisji ma wpływ

na emisje objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842, przy pełnym poszanowaniu warunków określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1119. Pochłanianie emisji ma charakter uzupełniający i nie równoważy niezbędnej ich redukcji zgodnie z unijnymi celami klimatycznymi określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

(15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcji krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r.

Poprawka

(15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcji krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r. ***Państwa członkowskie, które są uprawnione do tej elastyczności, ale nie skorzystały z niej w 2019 r. w kontekście rozporządzenia (UE) 2018/842, powinny mieć możliwość zmiany tej decyzji, aby uwzględnić w niej nowo zaproponowane krajowe cele redukcji emisji. Zainteresowane państwa członkowskie powinny móc również częściej zmieniać zgłoszone przed siebie wielkości procentowe.***

Poprawka 19

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16a) Aby zapewnić przestrzeganie przez państwa członkowskie ich minimalnych wkładów w latach 2021–2030 na podstawie zmienionego rozporządzenia (UE) 2018/842 i zachęcić je do tego, należy zintensyfikować działania korygujące i ściślej powiązać je ze zintegrowanymi krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2018/1999. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy roczny limit emisji w ciągu dwóch kolejnych lat, powinno skorygować zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu, który przedstawiono mu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, przy czym powinno dać społeczeństwu możliwość udziału w tym procesie.

Poprawka 20

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16b) UE i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. (konwencja z Aarhus)^{1a}. Kontrola publiczna i dostęp do wymiaru sprawiedliwości są zasadniczym elementem wartości demokratycznych Unii i narzędziem ochrony praworządności. W komunikacie z 14 października 2020 r. zatytułowanym „Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących

środowiska w UE i jej państwach członkowskich” Komisja uznała, że nie we wszystkich państwach członkowskich gwarantuje się dostęp do wymiaru sprawiedliwości, oraz wezwała Radę i Parlament Europejski, by wprowadziły do prawodawstwa sektorowego wyraźne przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Należy zatem wprowadzić przepis, który zapewni społeczeństwu dostęp do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do działań wdrażających zmienione rozporządzenie (UE) 2018/842.

^{1a}Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

Poprawka 21

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16c) Aby osiągnąć cele zmienionego rozporządzenia (UE) 2018/842 i innych przepisów Unii, w szczególności cele określone w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, podczas wdrażania strategii politycznych, Unia i jej państwa członkowskie powinny korzystać z najnowszych osiągnięć wiedzy naukowej. W związku z tym w całym zmienionym rozporządzeniu (UE) 2018/842 należy w stosownych przypadkach brać pod uwagę opinię europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmiany klimatu, który utworzono na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119.

Poprawka 22

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

skreśla się

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18a) Z uwagi na długoterminowy wymiar skutecznej ochrony klimatu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 oraz na zobowiązanie Unii, by osiągnąć cele porozumienia paryskiego, jasność co do indywidualnych długoterminowych ścieżek redukcji emisji państw

członkowskich po 2030 r. umożliwiłaby dokładniejsze planowanie strategii politycznych. Dlatego w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. należy uwzględnić proces określający krajowe ścieżki redukcji dla każdego państwa członkowskiego.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Tytuł

Tekst obowiązujący

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych **osiąganych** przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013

Poprawka

-1) tytuł otrzymuje brzmienie:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. **i w późniejszym okresie** przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013.

Uzasadnienie

Tytuł powinien jasno wskazywać, że niniejsze rozporządzenie obejmuje nie tylko okres do 2030 r., ale wykracza poza ten okres.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) w art. 1 **wartość „30 %” zastępuje się wartością „40 %”;**

Poprawka

1) art. 1 **otrzymuje brzmienie:**

„Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji celu Unii, którym jest redukcja emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o 40 % w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie przyczynia się również do osiągnięcia długoterminowego celu neutralności klimatycznej w Unii najpóźniej do 2050 r. oraz ujemnych emisji w późniejszym okresie. Tym samym niniejsze rozporządzenie przyczynia się do osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) 2021/11191 i porozumienia paryskiego. Niniejsze rozporządzenie określa także przepisy, które dotyczą ustalania rocznych limitów emisji oraz oceny postępów państw członkowskich w realizacji ich minimalnych wkładów, toruje również drogę do ustalania unijnych celów redukcji emisji na okres po 2030 roku w sektorach objętych art. 2 ust. 1”;

(32018R0842)

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 2 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do celów niniejszego rozporządzenia jedynie biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001^{1a}, można uznać za bezemisyjne. Jeżeli udział biopaliw, biopłynów i paliw z

biomasy zużywanych w transporcie, w przypadku gdy wytwarza się je z roślin spożywczych i pastewnych, jest wyższy niż maksymalny udział określony w art. 26 dyrektywy (UE) 2018/2001, do celów niniejszego rozporządzenia nie uznaje się ich za bezemisyjne. W stosownych przypadkach Komisja przestawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do stycznia 2024 r. wnioski w sprawie zmiany przepisów dotyczących wymogów ustalania emisji gazów cieplarnianych i wymogów sprawozdawczości zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 zgodnie z niniejszym artykułem.”;

^{1a}Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

Uzasadnienie

Instalacje spalania biomasy emitują więcej dwutlenku węgla na jednostkę energii niż odpowiadające im instalacje spalania paliw kopalnych. Po zsumowaniu emisji bezpośrednich i pośrednich niektóre biopaliwa powodują emisję większej ilości dwutlenku węgla niż ich odpowiedniki kopalne. W związku z tym technologiom tym nie należy przypisywać współczynnika zero.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustępy 2 i 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji

Poprawka

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji

nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, **aby** jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 **niniejszego artykułu**, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023, **2024 i 2025 nie** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się **w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego** na podstawie ust. 3 **niniejszego artykułu** dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

c) w latach 2026–2030 **nie** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się **w 2024 r. od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez państwo członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I**

nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, **że** jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 **nie będą** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023–2030 **nie będą** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się **od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych** na podstawie ust. 3 dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. **Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r., w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;**

skreśla się

do niniejszego rozporządzenia.

3. **Komisja** przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów *na* lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023, **2024 i 2025** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie *poddanych przeglądowi* wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2026–2030 na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.”;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)

3. **Po ścisłych konsultacjach z państwami członkowskimi Komisja** przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów *za* lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023–**2030** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie *skorygowanych* wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

skreśla się

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

5a. „Określone w ust. 1, 2 i 3 działania, które podejmuje się, by ograniczyć emisje gazów cieplarnianych, należy realizować zgodnie z zasadami sprawiedliwej i uczciwej transformacji dla wszystkich. Komisja przyjmuje wspólne wytyczne, w których określa jak wspierać państwa członkowskie w realizacji sprawiedliwej i uczciwej transformacji dla wszystkich”;

Poprawka 29

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Minimalny wkład w redukcję emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ do 2030 r.

1. W stosownych przypadkach do lipca 2023 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy, w którym określi co najmniej jeden unijny cel redukcji do 2030 r. emisji innych niż CO₂ objętych art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Cel lub cele muszą odpowiadać szacunkowym redukcjom emisji niezbędnym do osiągnięcia celu określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia oraz celu określonego w art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119 i proponuje się je po ścisłych konsultacjach z naukowym komitetem doradczym ds. zmiany klimatu.

2. *Do 31 lipca 2023 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające unijne redukcje emisji innych niż CO₂, które zaplanowano i realizuje się na podstawie odpowiednich unijnych i krajowych przepisów i strategii politycznych, w tym zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, oraz planów strategicznych wspólnej polityki rolnej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115^{1a}. Jeżeli Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy zgodnie z ust. 1 i ocenia, że nie oczekuje się, iż redukcje emisji innych niż CO₂ osiągną cel lub cele, o których mowa w tym ustępie, wydaje zalecenia dotyczące dodatkowych środków łagodzących, a państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania.*

3. *Jeżeli Komisja stwierdzi w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2, lub w rocznej ocenie wynikającej z art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, że Unia nie czyni wystarczających postępów, by osiągnąć minimalny wkład w redukcję emisji w odniesieniu do emisji innych niż CO₂ zgodnie z art. 1, w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze, które mogą obejmować cele lub środki sektorowe albo oba te elementy, by osiągnąć ten wkład”;*

^{1a} *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające*

rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz. U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustępy 1 i 2

Tekst obowiązujący

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2025** r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **10** % swojego rocznego limitu emisji na następny **rok**.
2. *W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.*

(32018R0842)

Poprawka

- 3c) art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:**
- „1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2029** r. państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **5** % swojego rocznego limitu emisji na następny **rok**”;
skreśla się

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 d (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 3 – litera a

Tekst obowiązujący

- a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do **2030** r.; **oraz**

(32018R0842)

Poprawka

- 3d) art. 5 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:**

- „a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji **do poziomu 5 % swoich rocznych limitów emisji** na następne lata do **2025** r. **oraz**”

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 e (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b

Tekst obowiązujący

b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do **2029** r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **30** % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2030** r.

Poprawka

3e) art. 5 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do **2024** r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **10** % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2025** r.”;

(32018R0842)

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 f (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 g (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim

Poprawka

3f) w art. 5 pkt 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **10** % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2030** r.”

Poprawka

3g) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim

do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. **i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r.** Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.

do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2025 r.

Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość, by zachować zgodność z art. 9, na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach, które podjęły na podstawie niniejszego ustępu, oraz o cenie, za którą przekazały ekwiwalent dwutlenku węgla”.

(32018R0842)

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 h (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 6

Tekst obowiązujący

Państwa członkowskie mogą wykorzystać dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

Poprawka

3h) art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

*„Państwa członkowskie wykorzystują dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu **i podają te informacje do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie. Państwo członkowskie, które przekazuje roczne limity emisji innemu państwu***

członkowskiemu, publikuje rejestr przekazania i podaje do wiadomości publicznej wysokość wynagrodzenia, jakie otrzymało za przydziały”.

(32018R0842)

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 i (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 6 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst obowiązujący

Państwa członkowskie wymienione w załączniku II mogą jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r., podjąć decyzję o zmniejszeniu wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.

Poprawka

3i) art. 6 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie wymienione w załączniku II mogą **zmienić decyzję o powiadomieniu do 2023 r. oraz** jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r. podjąć decyzję o zmniejszeniu wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia **2023 r., do dnia 31 grudnia** 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.”;

(32018R0842)

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 8

Tekst obowiązujący

Artykuł 8
Działania korygujące
1. Jeżeli w corocznej ocenie na

Poprawka

5a) art. 8 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 8
Działania korygujące
„1. Jeżeli w corocznej ocenie na

podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

- a) szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4;*
- ab) całkowitą kwotę finansowania unijnego, które państwo członkowskie otrzymało na wydatki i inwestycje związane z klimatem i transformacją ekologiczną, sposób, w jaki wykorzystanie tego finansowania przyczyniło się do wypełnienia jego obowiązków wynikających z art. 4, oraz sposób, w jaki państwo to zamierza wykorzystać takie finansowanie, aby wypełnić swoje obowiązki;*
- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji; *w przypadku gdy państwo członkowskie powołało krajowy organ doradczy ds. klimatu, zasięga opinii tego organu, by określić niezbędne działania;*
- ba) oświadczenie o ilości dodatkowej redukcji emisji, które – według szacunków państwa członkowskiego – będą możliwe dzięki tej polityce oraz metodę szacunku dodatkowych redukcji emisji;*

bb) określenie, jak działania naprawcze usprawnią zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu przyjęty na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999.

1a. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy swój roczny limit emisji w co najmniej dwóch kolejnych latach, koryguje swój zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminową strategię krajową na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999. Państwo członkowskie ma sześć miesięcy na tę korektę. Komisja wydaje zalecenia określające sposób, w jaki należy dokonać korekty zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminowej strategii krajowej danego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o skorygowanych planach i przekazuje jej oświadczenie, w którym określa, jak proponowane zmiany mają przyczynić się do usunięcia niezgodności z krajowymi rocznymi limitami emisji oraz jak, w stosownych przypadkach, zmiany te obejmują uwzględnienie zaleceń Komisji. Jeżeli zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu lub długoterminowa strategia krajowa pozostaną zasadniczo niezmienione, państwo członkowskie publikuje wyjaśnienie, w którym przedstawia powody takiego stanu rzeczy.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących *wspomaga* zgodnie ze swoim rocznym programem pracy *Europejska Agencja Środowiska*.

3. Komisja wydaje opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących *wspomagają Europejska Agencja Środowiska oraz europejski naukowy komitet doradczy ds. zmiany klimatu utworzony art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119* zgodnie ze swoim rocznym programem pracy.

3. Komisja wydaje opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo

członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i **może odpowiednio zmienić** swój plan działań korygujących.

członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i **zmienia** swój plan działań korygujących. **Jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględnia zalecenia w całości lub w dużej części, przedstawia Komisji uzasadnienie tej decyzji.**

3a. Plany działań korygujących i opinie Komisji, a także odpowiedzi i uzasadnienia otrzymane od państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, 1a i 3, są publicznie dostępne.

3b. Podczas aktualizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na podstawie art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, odnoszą się do swoich planów korygujących zgodnie z ust. 1 i 1a oraz wszelkich opinii wydanych przez Komisję na podstawie niniejszego artykułu”;

(32018R0842)

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie **lata**.”;

Poprawka

„2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r. **albo w okresie od 2026 r. do 2030 r.**, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie **lata**”;

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 11a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7) *dodaje się artykuł w brzmieniu:* *skreśla się*

Artykuł 11 a

Dodatkowa rezerwa

- 1. Jeżeli do 2030 r. Unia zredukuje emisje gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119**, a także z uwzględnieniem maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, w rejestrze Unii ustanowiona zostanie dodatkowa rezerwa.*
- 2. Państwa członkowskie, które zdecydują się nie wnosić wkładu ani nie korzystać z dodatkowej rezerwy, powiadają Komisję o swojej decyzji nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*
- 3. Dodatkowa rezerwa obejmuje pochłanianie netto, które uczestniczące państwa członkowskie wygenerowały w latach 2026–2030 jako nadwyżkę w stosunku do ich odpowiednich wartości docelowych, na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841, po odliczeniu obu poniższych zmiennych:*
 - a) wszelkich elastyczności zastosowanych na podstawie art. 11–13b rozporządzenia (UE) 2018/841;*
 - b) ilości uwzględnionych w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 7 niniejszego rozporządzenia.*
- 4. Jeżeli utworzona zostanie*

dodatkowa rezerwa na podstawie ust. 1, uczestniczące państwo członkowskie może z niej skorzystać, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) emisje gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego przekraczają jego roczne limity emisji w okresie od 2026 r. do 2030 r.;*
- b) państwo członkowskie wykorzystало elastyczności na podstawie art. 5 ust. 2 i 3;*
- c) państwo członkowskie wykorzystало w maksymalnym możliwym stopniu pochłanianie netto zgodnie z art. 7, nawet jeżeli ilość ta nie osiąga poziomu określonego w załączniku III; oraz*
- d) państwo członkowskie nie dokonało przekazania netto do innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5.*

5. W przypadku gdy państwo członkowskie spełnia warunki określone w ust. 4, otrzymuje z dodatkowej rezerwy dodatkową ilość do wysokości jego niedoborów, która ma zostać wykorzystana do celów zapewnienia zgodności na podstawie art. 9.

Jeżeli uzyskana w wyniku tego łączna ilość, jaką mają uzyskać wszystkie państwa członkowskie, które spełniają warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu, przekracza ilość przydzieloną na potrzeby dodatkowej rezerwy, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ilości, które ma uzyskać każde z tych państw członkowskich, zmniejszają się proporcjonalnie.

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).**

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15

Tekst obowiązujący

Artykuł 15

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele Porozumienia paryskiego.

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Sprawozdania te uwzględniają strategie przygotowane na podstawie art. 4

Poprawka

7a) art. 15 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 15

Przegląd

„1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele porozumienia paryskiego **i rozporządzenia (UE) 2021/1119**.

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie unijnego **celu neutralności klimatycznej i unijnych pośrednich celów klimatycznych na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia (UE) 2021/1119** oraz w realizację celów porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Sprawozdania te uwzględniają strategie przygotowane na podstawie art. 15

rozporządzenia (UE) **nr 525/2013** z myślą o przyczynieniu się do sformułowania długoterminowej strategii **unijnej**.”

rozporządzenia (UE) **2018/1999** z myślą o przyczynieniu się do sformułowania długoterminowej strategii **unijnej**”;

(32018R0842)

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 b (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Dostosowanie do celu neutralności klimatycznej Unii i państw członkowskich

1. Do czasu przyjęcia aktu ustawodawczego określającego unijny cel klimatyczny na rok 2040 na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:

a) przydatności obecnych celów krajowych określonych w załączniku I niniejszego rozporządzenia z punktu widzenia ich wkładu w osiągnięcie celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1119 w sposób sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów;

b) ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego, o których to redukcjach mowa w niniejszym rozporządzeniu, zgodnej z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej przez każde państwo członkowskie najpóźniej do 2050 r.

2. W ciągu sześciu miesięcy od publikacji sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedstawia wnioski w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych

*niniejszym rozporządzeniem. Wnioski te zapewniają racjonalny pod względem kosztów i sprawiedliwy podział wysiłku redukcyjnego w całej Unii z uwzględnieniem ścieżek redukcji, o których mowa w ust. 1 lit. b)”.
niniejszym rozporządzeniem. Wnioski te zapewniają racjonalny pod względem kosztów i sprawiedliwy podział wysiłku redukcyjnego w całej Unii z uwzględnieniem ścieżek redukcji, o których mowa w ust. 1 lit. b)”.*

Poprawka 42
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15 b (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

7c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15b

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie dbają o to, aby zgodnie z ich krajowym systemem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności, którzy spełniają warunki określone w ust. 2, w tym osoby fizyczne lub prawne lub ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań i zaniechań:

a) które nie są zgodne z obowiązkami prawnymi określonymi w art. 4–8 lub

b) które podlegają przepisom art. 10 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Do celów niniejszego ustępu działanie lub zaniechanie uchybiające zobowiązaniom prawnym na mocy art. 4 lub 8 to działanie lub zaniechanie w odniesieniu do polityki lub środka przyjętego w celu wykonania tych zobowiązań, jeżeli ta polityka lub ten środek nie przyczynia się w wystarczającym stopniu do ich wykonania.

2. Uznaje się, że członkowie zainteresowanej społeczności spełniają

warunki, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- a) mają w tym dostateczny interes lub*
- b) przedstawiają zarzut naruszenia prawa, gdy przepisy prawa administracyjnego państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.*

Państwa członkowskie ustalają, co stanowi dostateczny interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem zapewnienia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w myśl konwencji z Aarhus. Zatem uznaje się, że do celów niniejszego ustępu interes wszelkich organizacji pozarządowych propagujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi na mocy prawa krajowego jest interesem dostatecznym.

3. Ustępy 1 i 2 nie wykluczają możliwości zastosowania wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed wszczęciem sądowych procedur odwoławczych, w przypadku gdy taki wymóg istnieje w prawie krajowym. Każda taka procedura musi być sprawiedliwa i rzetelna oraz należy ją przeprowadzać bez zbędnej zwłoki i wygórowanych kosztów.

4. Państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie informacje praktyczne dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych będą ogólnodostępne.”;

(32018R0842)

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7d) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

***Doradztwo naukowe w sektorach objętych
zakresem rozporządzeń ESR/CARE***

***Zgodnie z mandatem określonym w art. 3
ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119
(Europejskie prawo o klimacie) zachęca
się europejski naukowy komitet doradczy
ds. zmiany klimatu, aby z własnej
inicjatywy udzielał porad naukowych i
sporządzał sprawozdania dotyczące
ścieżek emisji objętych niniejszym
rozporządzeniem, rocznych poziomów
emisji i elastyczności oraz ich zgodności z
celami klimatycznymi, w szczególności z
myślą wszelkich późniejszych zmianach
tego rozporządzenia. Komisja uwzględnia
opinię komitetu naukowego lub publicznie
uzasadnia powody jej odrzucenia”.***